

JESAJA 53 KAN JE HELE LEVEN VERANDEREN

**DIT HOOFDSTUK HELPT JE OM ENKELE BELANGRIJKE DINGEN OVER
JEZELF TE BEGRIJPEN. DIT HOOFDSTUK IS ÉÉN VAN DE BEWIJZEN
DAT DE HELE BIJBEL TE VERTROUWEN IS. HET TOONT ONS OOK DE
TOEKOMST, EN ALLES KOMT DAN OOK PRECIES ZO UIT.**

>>

• Johan Schep

De meeste religieuze Joodse mensen kennen dit ene hoofdstuk niet, want het is niet opgenomen in hun wekelijkse lezing in de synagoge uit de profeten (haftarah) en wordt ook wel het verboden hoofdstuk genoemd. In het Hebreeuws zeg je: Ha perk ha asoer. De oudste rol die gevonden is, was van rond het jaar 200 v. Chr. in de grotten van Qumran.

In Jesaja 42 tot 61 vinden we alles over de Knecht van de Heere. Het onderwerp van de vierde profetie over de Knecht begint in Jes.52:13. Het lijkt allereerst dat de profeet spreekt over het volk Israël, maar als we het hoofdstuk nauwkeurig bestuderen, zien we dat het over een Persoon gaat. Tot de twaalfde eeuw legden de rabbijnen dit gedeelte ook zo uit. Het gaat om een Persoon. Die overtuiging is veranderd als gevolg van de vele vervolgingen. Het antwoord is nu duidelijk, want hoe kon Israël sterven voor de zonden van Israël (Jes.53:8)? Dit gedeelte is het hart en ook het midden van de hoofdstukken 49-57.

We zullen dit gedeelte vanaf Jes.52:13 vers voor vers lezen en zo duidelijk mogelijk uitleggen. De Knecht of Slaaf van de Heere handelde verstandig tijdens Zijn omwandeling op aarde. Hij leed en stierf, maar bleef niet in de dood. Hij werd verhoogd door Zijn opstanding en hemelvaart en ontving een plaats in de heerlijkheid. Hij zit in de troon aan Gods rechterhand. Wat een vernedering leek, was een grote overwinning (Mat.28:18). Niemand is hoger dan de Heere Jezus (Fil.2:9-11; Kol.2:15).

Tijdens Zijn eerste komst waren velen verrast door Zijn vreselijke lijden (Jes.52:14). Zijn gezicht en ook Zijn lichaam waren geschonden, meer dan van andere mensenkinderen. Over Zijn lijden lezen we ook in Jes.50:6; Mat.26:67-68, Mark.14:65, Luk.22:63 en Joh.18:22; 19:1-3. Wat men de Heere Jezus aandeed, had Barabbas en ons moeten overkomen.

Maar bij Zijn wederkomst zal iedereen weer verrast zijn en koningen uit de volken zullen sprakeloos zijn als ze Zijn heerlijkheid zien (Jes.52:15). De nederige Man van het kruis is de Koning der Koningen en de Heere der heren (Openb.19:16).

De evangelieboodschap is niet dat de Heere Jezus stierf. Velen zijn gestorven! Maar de Heere Jezus stierf voor onze zonden (1Kor.15:1-4). De wereld heeft ermee te maken. Wij zijn allemaal net zo schuldig als Kajafas, Herodes en Pilatus. De Man die zij en wij veroordeelden, veroordeelt ons als wij onze zonden niet belijden en ons niet bekeren en de Heere Jezus aanvaarden. Het woord 'besprenkelen' in Jes.52:15 heeft te maken met ceremoniële wassingen die de zonden

niet konden wegnemen. Alleen het bloed van de Heere Jezus kan ons heiligen (1Petr.1:2).

Toen het bericht kwam van Zijn eerste komst, geloofden niet velen in Hem. De reddende kracht van de Heere was ook niet aan veel mensen geopenbaard (Jes.53:1-2). De Heere Jezus groeide op voor Zijn hemelse Vader in deze wereld vol zonde als een prachtige plant. Israël was de droge grond, en zij zagen niets in Hem. De arm van de Heere spreekt van Zijn macht, en een wortel uit droge grond spreekt van Zijn vernedering.

Een Kind is ons geboren, dat is Zijn vernedering. En een Zoon is ons gegeven, dat is Zijn verhoging (Jes.9:6). Israël was geen paradijs toen Jezus werd geboren, maar hele droge grond, en het land was bezet door de Romeinen. Als gevolg van Zijn woorden en Zijn werken trok Hij de menigten, maar er was uiterlijk niets aantrekkelijks aan Hem. Hij was niet anders dan de anderen (Jes.53:3).

Op het moment dat de Heere Jezus overgave van hen verlangde, werd Hij door de meesten met de nek aangekeken en verkocht voor een slavenprijs. Zij schaamden zich voor Hem, omdat Hij niet aan hun verwachtingen voldeed. Zij verlangden rijkdom en een reputatie voor de mensen (Luk.16:14; 18:9-14). Ook de discipelen wensten gediend te worden door anderen (Luk.22:24-27). Zij wilden niet de weg van het lijden gaan (Matt.16:21-28). Het was toen al net zo als vandaag!

In Jes.53:4-6 vinden we het hart van het hoofdstuk. Het openbaart het Goede Nieuws. Het gelovige overblijfsel verkondigt de waarheid over Hem! Het waren onze ziekten die Hij op Zich nam en het was ons leed dat Hij heeft gedragen. Men dacht dat Hij door God gestraft werd voor Zijn eigen kwaad, maar het was voor *onze* overtredingen, opdat wij vrede zouden vinden. Wij gingen onze eigen weg en de Heere legde onze overtredingen op de zondeloze Plaatsvervanger (2Kor.5:21; 1Petr.2:24).

Dit was in feite ook het hart van de Joodse religie (Lev.16). Het offerdier stierf voor de zondaar. De Heere Jezus werd één met de zonde van Adam en Hij was bewogen met mensen. Iedere zegen die wij ontvangen is het resultaat van het kruis. Hij leed om onze overtredingen en onze ongerechtigheden. De nadruk ligt op het meervoud. Hij stierf niet vanwege iets dat Hij gedaan had, Hij werd doorstoken en werd gekruisigd (Ps.22:16; Zach.12:10; Luk.24:39-40). Dit was geen Joodse straf. De doodstraf bij de Joden gebeurde door middel van steniging (Lev.24:14). Onze ongerechtigheden werden toen op Hem gelegd. De zonde werd zwaarder (Ps.38:5). De

manier waarop iemand die de wet overtreedt aan de eis van de wet kan voldoen, is doordat hij de volle prijs betaalt die de wet eist. De Heere Jezus hield de wet volledig en Hij droeg onze straf, en daarom kunnen wij niet meer door de wet veroordeeld worden. Wij zijn zondaren vanaf onze geboorte, en daarom zondigen wij. Schapen zijn geboren met een natuur om af te dwalen. Onder de wet van Mozes sterft het arme schaap voor zijn Herder. Onder de genade van Christus sterft de Goede Herder voor Zijn schapen (Joh.1:17; 10:1-18).

Een slaafmocht nooit tegenspreken (vgl. Jes.53:7-9). De Heere Jezus was stil tegenover degenen die Hem beschuldigden en tegenover hen die Hem pijnigden (1Petr.2:21). Dit maakte diepe indruk op de kamerheer uit Ethiopië, die dat las in de profetie van Jesaja (Hand.8:32). Alles aangaande het vonnis van de Heere Jezus was illegaal, maar Hij dronk de lijdensbeker. De Knecht van de Heere wordt hier vergeleken met een lam. Dit is ook een schaduwbeeld van de Messias. Een lam stierf bij de uittocht voor iedere Joodse familie (Ex.12). Hier stierf het Lam voor het volk Israël. Jezus is ook het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt (Joh.1:29). In het boek Openbaring wordt het Lam maar liefst 28 keer genoemd.

Aangezien de Heere Jezus met de misdadigers stierf, was het normaal dat Hij ook zo werd behandeld. Zijn dode lichaam zou dus niet begraven worden (Deut.21:22-23). Maar de Heere God had andere plannen. Jezus' begrafenis was net zo belangrijk als Zijn sterven. Zijn begrafenis is het bewijs dat Hij werkelijk is gestorven.

Een rijk man als Jozef van Arimatea zou normaal gesproken geen graf voor zichzelf laten uithouwen bij een plek van executie. Hij woonde er ook ver vandaan; en meestal liet men zich op de Olijfberg begraven. Jozef en Nikodemus hadden de zalfolie voor de begrafenis echter bij zich en zij waren goed voorbereid (Mat.27:57-61; Mark.15:42-47; Luk.23:50-55; Joh.19:38-42). Zij hadden Jesaja 53 en de Psalmen bestudeerd en alles werd wonderlijk vervuld. De Heere Jezus was bij de rijke in Zijn dood (Jes.53:9).

In Jes.53:10-11 wordt het kruis vervolgens van de kant van de Heere God uitgelegd. Ook al waren het zondige mensen die Hem kruisigden, toch was het van te voren vastgesteld dat het zo zou gaan (Hand.2:22-23). Dit doet mij denken aan Jozef (Gen.45:5). De Heere Jezus was geen martelaar. Zijn dood was geen toeval. Hij was het zoenoffer van God voor de zonden van de hele wereld, en Hij legde Zijn leven vrijwillig af.

Maar de Heere Jezus is niet in de dood gebleven. Hij is opgestaan om voor eeuwig te leven. Door Zijn opstanding is Hij de Overwinnaar over iedere vijand (Ef.1:19-23; 4:8). De satan had Hem buiten het kruis om alle koninkrijken van de wereld aangeboden (Mat.4:8). Maar de Heere Jezus was gehoorzaam tot de dood. Daarom verhoogde de Heere God Hem ook. Een ander deel van Zijn beloning was een nageslacht (Jes.53:10). Om zonder kinderen te sterven was verdrietig en een schande voor het Joodse volk. De Heere Jezus bracht door Zijn dood een geestelijke familie voort, de familie van Gods kinderen (Hebr.2:13). Het werk van de gehoorzame Slaaf op het kruis schonk God volle tevredenheid (Joh.8:29).

De Vader was niet blij met het lijden van Zijn onschuldige Zoon. Hij was wel blij dat de gehoorzaamheid van Zijn Zoon de verzoening voor de hele wereld bewerkte, die Hij vóór de grondlegging van de wereld reeds had voorbereid. De dood van Gods Knecht stelde de wet tevreden. Nu kan de Heere God in genade allen vergeven die het offer van Zijn Zoon aannemen (Luk.22:37; 23:33-34; Rom.3:25-26; 1Joh.2:2). Genade is liefde waar een prijs voor is betaald. Wij zijn door genade behouden. Dat wij rechtvaardig verklaard zijn betekent dat wij gezien worden alsof wij nooit gezondigd hadden (Rom.5:16-19). De Heere God ziet ons niet langer als zondaren, maar Hij ziet ons in en door Zijn Zoon.

Een andere vrucht van Zijn volbrachte werk is dat wij alles met Hem delen (Jes.53:12). Onze grootheid hangt af van het feit dat we als een rank aan de wijnstok met Hem verbonden zijn. De machtigen zijn zij die zwak zijn in zichzelf, maar sterk in Hem. Niet ik, maar Christus leeft in mij (Gal.2:20). Dit vers noemt vier redenen voor Zijn glorieuze overwinning:

- (1) Hij heeft Zijn ziel uitgestort in de dood.
- (2) Hij werd met de overtreders geteld.
- (3) Hij heeft de zonden van velen gedragen.
- (4) Hij heeft voor de overtreders gebeden.

Hij heeft voor de overtreders gebeden. De term 'heeft gebeden' (yaph'gia) wijst op een werk dat begonnen, maar nooit geëindigd is (Hebr. 7:25). Niemand kan dit rijke hoofdstuk volledig beschrijven. Het allerbelangrijkste is dat we Hem persoonlijk kennen door het geloof.